

(24); Димитри 1813 (16); Йованчо 1827 (17); Григори 1839 (22); Дойчинъ 1855 (21); Мито Бакалъ 1858 (19); Величко Кацаръ¹⁾ (18).

Не е означено, къмъ коя черква сж принадлежали свещеницитѣ: Янакия 1806 (28), Михалъ 1806 (28), Агапия 1821 (24), и епитропитѣ: Георги 1806 (28), Цона тѹмп (?) 1813 (27)²⁾.

Герлахъ споменува още 4 черкви: Св. Марина (намирала се въ двора на старата митрополия, ул. Царъ Калоянъ; срината отъ земетресение); Св. Иванъ Рилски (въ началото на ул. Пиротска, срещу старото ковчежничество, разрушена следъ освобождението; за нея споменува Скилица въ XII в.); Св. Лука (на площадъ Позитано) и Св. Никола (трета черква съ това име; намирала се на ул. Нишка). Въ тия черкви, обаче, презъ XIX в. не се е служило.

Не отъ всичкитѣ осемъ черкви сж спазени книжа. Правимъ извадки отъ кондикитѣ само на Св. Недѣля, Стара св. Петка, Св. Спасъ и Св. Никола Голѣми.

в. Училища. Тѣхниятъ животъ е свързанъ непосредно съ живота на черквитѣ, особено презъ втората половина на XIX в., когато черковно-училищната община поема грижитѣ за учебното дѣло въ града. Повечето отъ приведенитѣ документи сж приходни и разходни книги на тая община. Бележкитѣ въ тѣхъ засѣгатъ както училищата, така и черквитѣ. Публикуваме 7 такива тетрадки, за годинитѣ: 1856—1858, 1867—1868, 1869—1870, 1871, 1875, 1875—1876, 1876—1878. Извънредно любопитна и ценна е кондиката на Взаимноучителното училище въ София отъ 1849 г. Тя заема особено мѣсто срѣдъ другитѣ документи. Водена е успоредно на български и грѣцки до 1860 г. Въ нея сж вписани помощитѣ на софийскитѣ граждани отъ всички съсловия, дадени за постройка на нова училищна сграда. (За развоя на учебното дѣло въ София вж. отдѣлъ трети „Училища и училищни дейци“).

1. Изз кондиката на терзийския еснафъ

Тая кондика води началото си отъ 1807 г. Пази се въ Софийското крояшко сдружение. Проф. Б. Цоневъ ѝ посвети подробно разглеждане въ „Споменна книга на Софийския крояшки еснафъ по случай стогодишния му юбилей“, София 1907. Отъ кондиката Б. Цоневъ извлѣче следнитѣ сведения: 1. Кои сж били първомайстори отъ 1807 до 1870 г. (съ тая година свършва кондиката); 2. кои сж произвеждани „башкалии“ презъ това време; 3. кои сж ценявани за калфи и чираци и при какви условия; 4. броятъ на всички

¹⁾ Годината не е означена; вѣроятно се отнася къмъ началото на XIX в.

²⁾ Въ „Стари записки и надписи“: свещеници — Илия 1751 (св. I, с. 340); Никола 1751 (св. I, с. 340); Храно 1751 (св. I, с. 340); Анастасъ 1800 (св. II, с. 5); Йованъ Шияковчанинъ 1800 (св. II, с. 5); епитропи — Иоанъ Мумджия 1751 (св. I, с. 340); Велчо Терзия 1800 (св. II, с. 5); ктитори — Вучко Казанджи 1751 (св. I, с. 340); Маноилъ 1751 (св. I, с. 340); Христо 1751 (св. I, с. 340); Косто 1751 (св. I, с. 340).